

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJE BOSNE

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 015915 21 U

Novi Travnik, 31.01.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje Sanele Nesimi, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja: A.Z. i S.I., obje iz T., zastupane po punomoćniku advokatu Džejlani Šaćirbegović-Alibašić iz Zenice, ulica Masarykova 29., protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja, građenja, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova SBK/KSB Travnik, radi poništenja rješenja broj UP2-07-19-237/21 od 11.10.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.01.2022. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba tužiteljice A.Z. se odbija kao neosnovana.

Tužba tužiteljice S.I. se odbacuje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je žalba tužiteljice A.Z. izjavljena na zaključak Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko-pravne poslove Općine Travnik broj 04/2-19-3-401/21 od 11.08.2021. godine, u kojem je navedeno da tužiteljica nema status stranke u postupku, te je odbijen njen zahtjev za produženje rješenja o izmjeni i produženju važenja urbanističke saglasnosti broj: 04/03-23-3-246/20 od 03.06.2020.godine.

Na ovo rješenje tužbu je blagovremeno podnijela A.Z. i S.I. zbog povrede pravila postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da ovaj sud poništi rješenje tuženog i prvostepenog organa uprave. U tužbi navodi da je tužiteljica dokazala da je aktivno legitimisana u ovom upravnom postupku, jer je zakonska nasljednica iza umrlog S.I.1 na kojeg je izdana urbanistička saglasnost, te citira odredbe člana 5. st. 4., 162 i 227. Zakona o nasljeđivanju, ističući da su tužiteljice mogle i prije okončanja ostavinskog postupka stupiti na mjesto svog oca. Nadalje, u tužbi iznosi istorijat ovog upravnog postupka, te navodi da organ uprave nije mogao odbiti tužiteljicu sa njenim zahtjevom (u tužbi se navodi obustaviti postupak) nego je mogao eventualno prekinuti ovaj postupak do okončanja ostavinskog postupka shodno odredbi člana 142. ZUP-a. Na kraju navodi da je prednik tužiteljica uložio znatna novčana sredstva u izgradnju objekta (oko 100.000,00 KM), te da mu je urbanistička saglasnost važila do 10.07.2021. godine, ali je prednik tužiteljica umro osam mjeseci prije isticanja urbanističke saglasnosti.

U odgovoru na tužbu tuženi je ostao kod razloga iz osporenog rješenja i predložio da se tužba odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe shodno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine F BiH“, br. 9/05), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Tužba nije osnovana.

Iz stanja spisa predmeta proizilazi da se tužiteljica A.Z. dana 10.06.2021. godine obratila prvostepenom organu uprave sa zahtjevom za produženje roka važenja rješenja o izmjeni i produženju važenja urbanističke saglasnosti broj: 04/03-23-3-246/20 od 03.06.2020.godine. Odlučujući o njenom zahtjevu navedeni organ je isti odbio navodeći da tužiteljica nema status stranke u ovom postupku nego njen umrli otac S.I.1, te da je njen zahtjev i neblagovremen, jer je isti podnesen 10.06.2021. godine, a predmetno rješenje je doneseno 03.06.2020. godine, pri tome citirajući odredbu člana 78. Zakona o prostornom uređenju. Na navedeno rješenje žalbu je izjavila tužiteljica A.Z. u kojoj uglavnom navodi iste razloge kao i u tužbi, a koja je rješenjem drugostepenog organa uprave od 11.10.2021. godine odbijena kao neosnovana i održana je na snazi prvostepena odluka, ali iz drugih razloga, a ne onih koje je naveo prvostepeni organ uprave. Nadalje, iz stanja je spisa vidljivo da je Služba za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko pravne poslove donijela Rješenje broj: 04/03-23-3-241/19 od 03.06.2019. godine kojim se podnosiocu zahtjeva – um. S.I.1 odobrava dogradnja poslovnog objekta na parcelama k.p. broj: 3908/9, 4014/1 i na još jednoj parceli koja nije upisana, a koje je postalo pravosnažno 10.07.2019. godine, sa rokom važenja do 10.07.2020. godine. Nadalje, um. S.I.1 je kod Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko pravne poslove podnio novi zahtjev za izmjenu i produženje važnosti Rješenja Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinsko pravne poslove broj: 04/03-23-3-241/19, na osnovu kojeg je navedena služba donijela Rješenje o izmjeni i produženju urbanističke saglasnosti broj: 04/02-23-3-246/20 od 03.06.2020. godine, kojim je izmijenjeno pravosnažno rješenje broj: 04/03-23-3-241/19 i kojim je podnosiocu zahtjeva data urbanistička saglasnost za dogradnju poslovnog objekta na zemljištu označenom sa k.p. broj: 3908/9, 4014/1 i na katastarskoj parceli koja nije ucrtana u katastarskom planu, tako da se novim rješenjem broj: 04/03-23-3-246/20 od 03.06.2020. godine daje urbanistička saglasnost podnosiocu zahtjeva um. S.I.1 za dogradnju poslovnog objekta na navedenom zemljištu, te se istim rješenjem produžava važenje ranijeg rješenja broj: 04/03-23-3-241/19 sve do 10.07.2021. godine. Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje tuženi je pravilno odlučio kada je odbio žalbu tužiteljice kao neosnovanu. Naime, pravilno zaključuje tuženi da je zahtjev tužiteljice A.Z. od 10.06.2021. godine za produženje važenja rješenja o izmjeni i produženju važenja urbanističke saglasnosti broj: 04/03-23-3-246/20 od 03.06.2020.godine blagovremen i da je shodno tome tužiteljica legitimisana za podnošenje takvog zahtjeva budući da je rok važenja navedenog rješenja bio do 10.07.2021. godine. Ali također pravilno zaključuje tuženi da zahtjev tužiteljice nije osnovan iz drugih razloga u odnosu na one koje je naveo prvostepeni organ uprave. Naime, odredbom člana 78. Zakona o prostornom uređenju („Sl. novine SBK/KSB“, broj:11/14) je propisano: „ (1) Urbanistička suglasnost važi jednu godinu od dana njezine pravomoćnosti, i u tom roku mora se podnijeti zahtjev za odobrenje za gradnju, osim ako prema posebnom propisu nije potrebno odobrenje za gradnju. (2) Važenje urbanističke suglasnosti

može se, iznimno, uvažavajući opravdane razloge, produjiti još za jednu godinu“. Dakle, u situaciji kada je prednik tužiteljice već iskoristio mogućost da traži produženje urbanističke saglasnosti u skladu sa stavom 2. citiranog člana 78. Zakona, to tužiteljica A.Z. nije mogla ponovo tražiti produženje urbanističke saglasnosti od 03.06.2020. godine, jer navedena zakonska odredba ne predviđa mogućost da se i po drugi put traži produženje urbanističke saglasnosti zbog čega je njen zahtjev neosnovan.

U pogledu tužbe tužiteljice S.I. ovaj sud je ustanovio da ista nije učestvovala kao stranka u upravnom postupku koji je prethodio podnošenju tužbe, te kao takva ne može ni biti aktivno legitimirana za podnošenje tužbe u upravnom sporu zbog čega je shodno odredbi člana 25. st. 1. t. 2 Zakona o upravnim sporovima u odnosu na ovu tužiteljicu valjalo tužbu odbaciti

Budući da osporenim aktom nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice A.Z., to je sud na osnovu člana 36. stav 1. i stav 2. Zakona o upravnim sporovima tužbu tužitelja odbio kao neosnovanu.

Zapisničar :
Sanela Nesimi

Predsjednica vijeća:
Lazarela Porić

Pravna pouka:
Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.